

RAPORT

PODŁOGI
I POSADZKI

■ Posadzki

Aleksandra Kuśmierczyk,
Joanna Dąbrowska

Nie trać gruntu pod nogami

Do kuchni i łazienki – kamień, gres lub płytki ceramiczne. Do salonu i holu – twardy dąb, a do sypialni – miękka sosna. Posadzka w całym domu nie musi być taka sama. Ważne by była dostosowana do intensywności użytkowania pomieszczeń.

Wystrój mieszkania, meble, zasłony i kolory ścian możemy zmieniać często. Wymiana posadzki to poważne przedsięwzięcie, oznacza bowiem dość kosztowny i uciążliwy remont: wynoszenie mebli, usuwanie starej posadzki, wyrównywanie podłoża i układanie nowego wykończenia. Dlatego zanim zdecydujemy się na to, jaki materiał ułożymy, zobaczmy co mamy do wyboru.

Drewno

Podłogi drewniane wykonuje się głównie z drewna krajowego. Te z drzew liściastych są twardsze, a z iglastych bardziej podatne na uszkodzenia mechaniczne, ale tańsze. Ostatnio coraz większą popularność zdobywają rozmaite gatunki drewna egzotycznego. Mają one znakomite właściwości użytkowe. Kempas ma znacznie większą twardość niż nasz rodzimy dąb czy, uważany za szczególnie wytrzymały, klon kanadyjski. Natomiast tek czy iroko, zaimpregnowane naturalnymi olejkami, nadają się do układania w pomieszczeniach mokrych – np. w łazienkach.

Parkiet. Tradycyjna posadzka drewniana z deszczulek z twardego drewna liściastego – dębu, buka, jesionu, brzozy ma najczęściej grubość 22 mm. W najpopularniejszym z typów parkietu dwa sąsiednie boki mają wpust, pozostałe dwa – pióro. Wokół dolnej

▶ Twarde – miękkie

Twardość drewna jest mierzona oporem stawianym przez drewno podczas wciskania stalowej kulki o ściśle określonej wielkości. Zależy od gatunku drzewa, z którego drewno pochodzi.

Gatunki twarde: modrzew, akacja, buk, dąb, grab, jesion, jawor, wiąz, heban, merbau, doussie, bambus, ipe (lapacho).

Gatunki miękkie: lipa, olcha, osika, topola, sosna, balsa, teczyna, kauczukowiec, mahoń, ipe i grapia, guatambu lub tauari.

▶ Panele – jakie i gdzie?

Na opakowaniu paneli najczęściej drukowane są piktogramy informujące o odporności na ścieranie (test Tabera). Do użytku domowego wystarczą panele oznaczone symbolami AC2 – AC5.

Różne materiały posadzkowe można ze sobą łączyć

Panele laminowane wyglądem mogą imitować różne gatunki drewna

Przed ułożeniem, parkiet należy sezonować w pomieszczeniu, w którym będzie układany – min. 5 dni

części deszczułka biegnie w rąb tworzący mały, trapezowy rowek, w który wchodzi masa klejąca. Obecnie stosuje się nowoczesne kleje, w większości dyspersyjne. Parkiet można układać w różne wzory – jodełkę, cegiełkę, kwadraty, romby lub dodawać do niego ozdobne elementy.

Mozaika. Jest dużo cieńsza od parkietu. Wykonuje się ją z deszczulek z twardego drewna liściastego o wymiarach ok. 3x10 cm i grubości 8-10 mm. Ma formę kwadratowej płyty, składającej się z połączonych ze sobą małych elementów, ułożonych w kwadraty, prostokąty lub romby i naklepanych fabrycznie na arkusze papieru lub na siatkę termoplastyczną.

Panele z drewna klejonego warstwowo. W odróżnieniu od materiałów z drewna litego nie paczają się i nie ulegają zwichrowaniu pod wpływem wilgoci. Mają grubość 7–22 mm, (z czego 2,5–7 mm stanowi warstwa wierzchnia), długość 60–250 cm, a szerokość 7–17 cm. Panele składają się z trzech warstw: dolnej – wykonanej ze sklejki, środkowej – z drewnianych listewek i warstwy wierzchniej, którą tworzą kilkumilimetrowej grubości deszczułka z twardego drewna (dębu, buka, klonu, wiśni, orzecha, jesionu, brzozy). Warstwa wierzchnia może być woskowana albo lakierowana. Krańcówki, zwłaszcza mniejszych elementów, również mogą być wyprofilowane w pióro i wpust. **Panele z desek klejonych warstwowo układa się jako pływające, to znaczy nie mocuje się ich na stałe do podłoża, lecz układa na matach z pianki.** Maty izolują posadzkę cieplnie i akustycznie. Poszczególne panele łączą się na pióro i wpust klejem lub na zatrzaski. To drugie rozwiązanie nie tylko przyspiesza i ułatwia pracę, ale pozwala także na zdemontowanie podłogi bez zniszczenia jej elementów.

Materiały drewnopochodne

Do podstawowych materiałów drewnopodobnych należą **panele**. Układa się je bardzo łatwo i szybko, a posadzkę można użytkować zaraz po ułożeniu. Mają zróżnicowaną odporność na ścieranie, zabrudzenia i wilgoć. Wszystkie mają budowę warstwową. Są trwałe i łatwe w konserwacji.

Laminowane. Warstwa nośna, czyli rdzeń, wykonana jest z płyty drewnopochodnej – wiórowej, MDF lub HDF, na niej jest laminat lub kilka warstw wzmocnionego papieru i wykończenie – twardy laminat dekoracyjny. Mają naj-

▶ Klasa drewna

Deski, mozaikę i klepki z litego drewna możemy kupić w kilku klasach oznaczanych od I do III. Klasa charakteryzuje tylko wygląd, jednolitość barwy oraz usłojenie elementów. Różnice w wyglądzie drewna nie wpływają na jego trwałość. Klasa nie określa jakości i dokładności wykonania elementów ani ich właściwości technicznych.

I klasa – brak sęków, jednolita barwa, równomierne, prostoliniowe usłojenie;

II klasa – różnice barwy elementów, stojące zakrzywienia, pofalowane;

III klasa – dopuszczalne sęki, a barwa i usłojenie na każdym elemencie mogą być odmienne.

Różnica w cenie pomiędzy poszczególnymi klasami to ok. 20–30 zł. Jeśli nie zależy nam na jednolitym ubarwieniu całej posadzki w salonie czy sypialni, można sporo zaoszczędzić kupując parkiet II klasy.

A w piwnicy, w pokoju do gry w bilard ułożyć parkiet III klasy.

▶ Zanim ułożysz parkiet – sprawdź!

Wilgotność parkietu – jeśli na podłogę położymy drewno zbyt wilgotne, deszczułka po ułożeniu wyschną i skurczą się – w podłodze powstaną szpary. Natomiast deszczułka zbyt suche lub ułożone na wilgotnym podłożu – rozszerzą się. Spowoduje to wypaczenie i odklejenie się parkietu.

Drewno przeznaczone na posadzkę powinno mieć wilgotność ok. 8–11%. Pomiaru dokonuje na życzenie klienta sprzedawca. A przed układaniem parkietu wilgotność sprawdza parkieciarz.

Wilgotność podłoża – nie powinna przekraczać 2–3% dla posadzek betonowych i jastrychów (w razie potrzeby należy osuszyć pomieszczenie ogrzewając je lub wietrząc, ewentualnie zastosować grunt odcinający wilgoć); świeży beton schnie 6–8 tyg., i dopiero po tym czasie i sprawdzeniu jego wilgotności można układać parkiet.

” Po tygodniu od ostatniego lakierowania lakier osiąga ok. 90% swojej twardości, a większość rys i uszkodzeń powstaje w pierwszych dwóch tygodniach użytkowania ”

część grubszy 6–8 mm, długość 120–130 cm i szerokość 19–20 cm. Mogą mieć, niespotykany wśród naturalnych materiałów kolor – niebieski, zielony, szary, czerwony lub dowolny wzór imitujący np. płytki ceramiczne czy kamień. Są odporne na ścieranie, promienie UV, chemikalia, plamy i wgniecenia. **Nie można ich jednak odnawiać.** Wymagają podkładu wyciszającego. Nie nadają się do łazienek, ale można je układać na ogrzewaniu podłogowym.

Korkowe. Zbudowane z pięciu warstw (wierzchniej, dekoracyjnej, izolującej, nośnej, spodniej). Ich rdzeń tworzy płyta HDF, pod którą znajduje się kilkumilimetrowa warstwa mielonego, sprasowanego korka. Od góry zaś – dekoracyjny fornir korkowy (pokryty lakierem lub przezroczystą folią PVC), bądź cienka okleina drewniana. Mogą mieć grubość 9–12 mm, szerokość 18–30 cm i długość 90 cm. Mają wyprofilowane pióra i wpusty typu zatraskowego. Można je układać bez klejenia, nawet w wilgotnych pomieszczeniach, takich jak kuchnia i łazienka. **Korka nie można stosować na ogrzewanie podłogowe.**

Posadzki ceramiczne

■ **Płytki ceramiczne.** Dzielią się na płytki podłogowe i ściennie. Na ściany można kłaść wszystkie rodzaje płytek, w tym zarówno te typowo ściennie jak i podłogowe, np. gresowe. Na podłogi natomiast układa się tylko te, które są odporne na ścieranie i silne zabrudzenia oraz spełniają wymogi dotyczące twardości powierzchni i wytrzymałości na zginanie. Składają się z warstwy nośnej oraz wierzchniej dekoracyjnej, czyli szkliwa, dzięki któremu zyskują kolor oraz fakturę. Kupując płytki, trzeba dokładnie sprawdzić, czy na ich powierzchni nie ma drobnutkich rys. Szkliwo na płytkach gorszej jakości, ułożonych na podłogach o dużym natężeniu ruchu, po pewnym czasie zacznie się wycierać, ukazując warstwę gliny.

■ **Gres.** Jest twardszy od płytek ceramicznych, odporny na działanie niskiej temperatury oraz kwasów. Najczęściej płytki mają kształt kwadratu o wymiarach 20–60 cm. Dostępny jest w wielu wzorach, chociaż w większości przypadków, ma charakterystyczną powierzchnię z wyraźnie widocznym uziarnie-

Warto wiedzieć... czyli na co zwrócić uwagę przed zakupem płytek ceramicznych

- **klasa ścieralności** (PEI od I do V) – im klasa wyższa, tym płytki są odporniejsze na ścieranie, informacja ważna wtedy, gdy płytki zamierzamy ułożyć w miejscach intensywnie użytkowanych, np. w holach, na schodach czy tarasie; parametr istotny tylko w przypadku płytek podłogowych;
- **nasiąkliwość** – oznacza się ją w procentach – cecha, od której zależy mrozoodporność płytek, do pomieszczeń nieogrzewanych i okładzin zewnętrznych nadają się płytki o nasiąkliwości nieprzekraczającej 3%;
- **mrozoodporność** – odporność na wielokrotne zamarzanie i odmarzanie, na opakowaniu płytek mrozoodpornych znajdziemy symbol śniegu;
- **antypoślizgowość** – mierzona w skali od 1 do 11, oznaczona literą R, im większa wartość R tym mniejsze ryzyko poślizgnięcia się na takiej powierzchni;
- **odporność na zaplamienia i środki chemiczne** – oznaczona klasami od 1 do 5, ważna w kuchni i łazience, powinna wynosić co najmniej 3;
- **odporność na szok termiczny** – informuje o tym, czy płytki są odporne na szybkie podgrzewanie i nagłe studzenie, cecha szczególnie ważna w kuchni, a także i na zewnątrz, wszędzie tam, gdzie okładzina będzie narażona na działanie słońca i mrozu;
- **twardość** – decyduje o łatwości obróbki i wytrzymałości mechanicznej; określana w skali Mohsa liczbami od 1 do 10; w okładzinach domowych wystarczy twardość płytek wynosząca 5–6;

niem. Może być w kolorze kamienia lub zabarwiony pigmentami, imitować marmur lub finezyjne wzory. Gres może też do złudzenia przypominać drewno.

■ **Klinkier.** Jest dość trwały. Na posadzki nadają się płytki grubości ok. 25 mm. Czasem – zwłaszcza w miejscach intensywnie eksploatowanych – architekci proponują wyłożenie podłogi cegłami klinkierowymi. Trzeba jednak pamiętać, że taka posadzka jest bardzo ciężka, wymaga więc odpowiednio wytrzymałego stropu. Klinkier znakomicie sprawdzi się na podłodze na gruncie, ale nie na podłodze na pięttrze.

Kamień

Jest bardzo odporny na ścieranie, ale dosyć zimny i ciężki. Płytki kamienne mogą być surowe – o chropowatej powierzchni, gładzone – matowe, polerowane – gładkie i błyszczące. Po jakimś czasie płytki polerowane wycierają się – przede wszystkim w miejscach bardziej uczęszczanych – i tracą połysk.

■ **Trawertyn.** Mineral o właściwościach i wyglądzie zbliżonym do marmuru. Płytki mogą mieć kolor brązowy, beżowy lub kremowy.

■ **Marmur.** Marmury różnią się kolorem i żyłkowaniem. Najczęściej im ciemniejsze, tym twardsze. Naturalny odcień kamienia pogłębia jego obróbka – szlifowanie i polerowanie powierzchni. Można wygładzić ją do tego stopnia, że będzie odbijała światło. W miejscach o większym natężeniu ruchu powierzchnia marmuru dość szybko staje się nierówna i trze-

ba ją ponownie polerować. Powierzchnię tę niszczą również kwasy i tłuszcze. **Niezaimpregnowany marmur jest nasiąkliwy.**

■ **Granit.** Ma dużą wytrzymałość mechaniczną i nie przepuszcza wody. Jest też odporny na działanie kwasów oraz tłuszczów. Najczęściej na jego powierzchni są widoczne drobne kropki lub cętki. Posadzki granitowe są bardzo trwałe, dlatego przeznaczone są do miejsc szczególnie intensywnie użytkowanych. Polewany granit wygląda bardzo elegancko i łatwo można utrzymać go w czystości, ale jest dość śliski. ■

Płytki do wykańczania podłóg muszą być oznaczone przez producenta jako podłogowe, na okładziny podłogowe nie nadają się płytki ściennie